

สภาพ ปัญหา และแนวทางพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะเทคโนโลยี

อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

Problems and development guidelines for quality assurance of Faculty of Industrial Technology Nakhon Si Thammarat Rajabhat University

อมรรัตน์ รอดเรืองฤทธิ์*

Amomrat Rotrueangrit

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาสภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช 2) เพื่อศึกษาปัญหาการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช และ 3) เพื่อศึกษาแนวทางพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช การศึกษาครั้งนี้ใช้วิธีการรวบรวมข้อมูล โดยใช้การวิจัยเชิงสำรวจ โดยการสำรวจสภาพและปัญหาจากอาจารย์และคณะกรรมการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช จำนวน 37 คน

ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 71.9 มีอายุระหว่าง 30 - 39 ปี คิดเป็นร้อยละ 53.1 จบการศึกษาในระดับปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 71.9 มีประสบการณ์ในการสอนและปฏิบัติงาน ระหว่าง 1 - 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 46.9 มีสถานภาพรับราชการ คิดเป็นร้อยละ 34.4 สภาพและปัญหาการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช มี 10 องค์ประกอบ มีข้อค้นพบสรุปได้ดังนี้ 1) ด้านปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนการดำเนินการ 2) ด้านการเรียนการสอน 3) ด้านกิจกรรมการพัฒนานักศึกษา 4) ด้านการวิจัย 5) ด้านการบริการวิชาการแก่สังคม 6) ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม 7) ด้านการบริหารและจัดการ 8) ด้านการเงินและงบประมาณ 9) ด้านระบบกลไกการประกันคุณภาพ และ 10) ด้านองค์ประกอบตามนโยบายของรัฐ “สถานศึกษา 3 ดี (3D)” โดยรวมมีสภาพและปัญหาการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน

คำสำคัญ : สภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา, ปัญหาการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา, แนวทางพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษา, คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช, เทคโนโลยี

* นักศึกษามัคควิทยาลัย สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช โทรศัพท์ 087-4610119

Abstract

This research aimed to: 1) study the quality assurance of the Faculty of Industrial Technology, Nakhon Si Thammarat Rajabhat University; 2) study the problems of quality assurance of the Faculty the of Industrial Technology, Nakhon Si Thammarat Rajabhat University; and 3) study ways of developing quality assurance of the Faculty the of industrial technology, Nakhon Si Thammarat Rajabhat University. It was a case study of the Faculty of Industrial Technology, Nakhon Si Thammarat Rajabhat University. This study was a survey research. The data were collected by studying the conditions and problems from 37 teachers and quality assurance committee of the Faculty of Industrial Technology, Nakhon Si Thammarat Rajabhat University. The first three major problems were summarized. The total of 5 experts were Interviewed to develop guidelines for quality assurance. The statistics used to analyze the data were percentage, mean, standard deviation.

The results showed that most respondents were male (71.9 percent), aged between 30 to 39 years (53.1 percent), with master's degrees (71.9 percent), they had teaching experience between 1-5 years (46.9 percent) with the official status (34.4 percent), the state and problems of implementation of quality assurance of the Faculty of Industrial Technology, Nakhon Si Thammarat Rajabhat University. included 10 elements. The findings can be summarized as follows: 1) the philosophy, mission, objectives, and action plan; 2) the teaching and learning; 3) activities, student development; 4) research 5) academic service to society ; 6) cultural fostering; 7) the administration; 8) financial and budget; 9) system quality assurance mechanism; and 10) the elements of state policy, 3D school (3D). The overall condition and problems of operating in all aspects were at a moderate level.

Keywords : State guarantees education quality, Problem guarantees education quality, Development trend guarantees education quality, Industrial Technology, Nakhon Si Thammarat Rajabhat University, Technology

บทนำ

ในยุคโลกาภิวัตน์ เทคโนโลยีมีความก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว ส่งผลถึงแนวคิดในด้านการบริหารจัดการที่มุ่งเน้นพัฒนาและยกระดับคุณภาพการดำเนินงานขององค์กรให้เป็นที่ยอมรับในประสิทธิภาพและมีความโปร่งใส เพื่อให้สอดคล้องและทันต่อความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในยุคที่มีการแข่งขันสูง ทั้งในเชิงคุณภาพของการจัดการศึกษา และคุณภาพของบัณฑิตในวงการอุดมศึกษาทั้งภายในประเทศและนอกประเทศมากขึ้น คุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาและบัณฑิตมีแนวโน้มที่จะมีความแตกต่างกันมากขึ้น ซึ่งจะก่อให้เกิดผลเสียแก่ประเทศไทยโดยส่วนรวมในระยะยาว สถาบันอุดมศึกษาจึงมีความจำเป็นที่จะต้องมีการพัฒนาองค์ความรู้ให้เป็นสากลเพื่อสร้างความมั่นใจให้แก่สังคมว่าสามารถผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ

คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช มีฐานะเป็นนิติบุคคลในสายการบัญชาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา เป็นผู้ดำเนินการจัดการศึกษาและพัฒนากำลังคนนักปฏิบัติการณ์ให้มีความชำนาญด้านวิชาชีพและเทคโนโลยี มีคุณภาพตามมาตรฐานสากลเป็นบัณฑิตนักปฏิบัติการณ์ให้มีคุณภาพตามความต้องการของตลาด อีกทั้งยังพัฒนานักศึกษาหรือบัณฑิตให้เป็นผู้ที่มีศีลธรรม คุณธรรม และจริยธรรม ควบคู่ไปกับการฝึกปฏิบัติทางด้านวิชาการและวิชาชีพ

เพื่อเป็นการสร้างความมั่นใจให้กับผู้ที่เกี่ยวข้องทราบว่า คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ผลิตบัณฑิตนักปฏิบัติที่มีคุณภาพและสนองตอบพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติของประเทศไทย ที่ได้ประกาศใช้ในปี 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 หมวดที่เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา ไม่ว่าจะเป็นการประกันคุณภาพภายในหรือภายนอก ที่ทุก

สถานศึกษาต้องดำเนินการและเพื่อเป็นการเตรียมการรองรับการตรวจสอบจากคณะกรรมการภายนอก ทุกสถาบันอุดมศึกษาต้องมีตัวบ่งชี้คุณภาพในองค์ประกอบด้านต่าง ๆ ที่เป็นมาตรการประกันคุณภาพของสถานศึกษานั้นเองโดยยึดองค์ประกอบหลัก 10 องค์ประกอบ เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาได้นำไปใช้เป็นกรอบในการกำหนดตัวบ่งชี้คุณภาพ ซึ่งประกอบไปด้วยองค์ประกอบดังนี้คือ

1. ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนการดำเนินการ
2. การเรียนการสอน
3. กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา
4. การวิจัย
5. การบริการวิชาการแก่สังคม
6. การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
7. การบริหารและจัดการ
8. การเงินและงบประมาณ
9. ระบบกลไกการประกันคุณภาพ
10. องค์ประกอบตามนโยบายของรัฐ

“สถานศึกษา 3 ดี (3D)”

จากเหตุผลดังกล่าว จึงควรมีการศึกษาเกี่ยวกับสภาพ ปัญหา และแนวทางพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ซึ่งผลการวิจัยที่ได้จะเป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับผู้บริหาร และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องสามารถนำไปใช้ประกอบการตัดสินใจปรับปรุง ส่งเสริม และพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษาของคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
2. เพื่อศึกษาปัญหาการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
3. เพื่อศึกษาแนวทางพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ รวมทั้งหมด 37 คน โดยเก็บข้อมูลจากประชากร ได้แก่ อาจารย์ภายในคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช จำนวน 22 คน คณะกรรมการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช จำนวน 10 คน ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มี 2 ฉบับ ได้แก่ แบบสอบถาม มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) และแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview)

ฉบับที่ 1 มีลักษณะเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาในคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของอาจารย์ภายในคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช และ คณะกรรมการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

ฉบับที่ 2 เป็นแบบสัมภาษณ์ แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) เพื่อสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ในเรื่องแนวทางการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาในคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังต่อไปนี้

1. ขอนหนังสือจากคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ถึงอาจารย์ภายในคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช และ คณะกรรมการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถาม

2. นำแบบสอบถามไปให้กับอาจารย์ภายในคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช และคณะกรรมการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ตามจำนวนที่กำหนดและส่งกลับให้แก่ผู้วิจัยภายใน 1 สัปดาห์ หลังจากนั้นผู้วิจัยจึงไปขอรับแบบสอบถามกลับคืนด้วยตนเอง

3. ตรวจสอบจำนวนและความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับคืน พบว่าได้แบบสอบถามคืนและมีความครบถ้วนสมบูรณ์ จำนวน 32 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 ของจำนวนประชากร

4. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่เก็บรวบรวมได้ไปดำเนินการวิเคราะห์ตามขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล

5. สรุปสภาพปัญหาที่พบจากการวิเคราะห์แบบสอบถาม สรุปปัญหาที่สำคัญ 3 อันดับแรก

6. นำปัญหาที่พบ 3 อันดับแรก ไปสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เพื่อหาข้อเสนอแนะและแนวทางพัฒนาแก้ไข

7. สรุปแนวทางการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

ผลการวิจัย

1. จากการศึกษาสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช จำนวน 32 คน พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีจำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 71.9 เมื่อจำแนกตามอายุ พบว่า ประชากรส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 30 - 39 ปี จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 53.1 ส่วนใหญ่จบการศึกษาในระดับปริญญาโทมากที่สุด จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 71.9 มีประสบการณ์ในการสอนและปฏิบัติงาน ระหว่าง 1 - 5 ปี จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 46.9 และพบว่าประมาณหนึ่งในสามมีสถานภาพรับราชการ จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 34.4 ตามลำดับ

2. ผลวิเคราะห์สภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา มี 10 องค์ประกอบ มีข้อค้นพบดังนี้ ภาพรวมสภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.89 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ด้านองค์ประกอบตามนโยบายของรัฐ “สถานศึกษา 3 ดี (3D)” มีค่าเฉลี่ย 3.28 มาเป็นอันดับ 1 รองลงมาคือ ด้านการเรียนการสอน อยู่ใน

ระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.16 ส่วนอันดับ 3 คือ ด้านปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนการดำเนินการ อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.00

3. ผลวิเคราะห์ปัญหาการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา การวิเคราะห์ปัญหาการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา มี 10 องค์ประกอบ มีข้อค้นพบดังนี้ ภาพรวมปัญหาการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.04 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ด้านการวิจัย มีค่าเฉลี่ย 3.31 จัดเป็นอันดับ 1 รองลงมาคือ ด้านระบบกลไกการประกันคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.11 ส่วนอันดับ 3 คือ ด้านการบริการวิชาการแก่สังคม อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.05

4. ผลวิเคราะห์แนวทางการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษา แนวทางการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาจะมีอยู่ 2 ระดับ คือ สภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาและปัญหาการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา ดังนี้

4.1 แนวทางการพัฒนาสภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา มี 10 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์และแผนการดำเนินการ แนวทางการพัฒนาควรจะมีการประชาสัมพันธ์ ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์และแผนการดำเนินการ ให้ทราบทั่วทั้งคณะ ผ่านทางเว็บไซต์ ป้ายประกาศและสื่อสัญลักษณ์อื่น ๆ ของคณะ องค์ประกอบที่ 2 การเรียนการสอน แนวทางการพัฒนา ควรจะมอบหมาย PA ให้ครอบคลุมสัดส่วนงานวิจัยที่ชัดเจนและมีการเขียน KPI เพื่อการประเมินขั้นเงินเดือนที่ชัดเจนด้วย องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา แนวทางการพัฒนา ควรประกาศให้เป็นนโยบายและมีระบบกลไกที่ชัดเจนในการพัฒนานักศึกษาโดยเน้นผู้เรียนเป็น

สำคัญ ควรสำรวจตั้งแต่ นักศึกษาเข้าศึกษาและสำรวจ ต่อเนื่องทุกปี องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย แนวทางในการพัฒนาสร้างแรงจูงใจในการทำวิจัย การนำเสนอ ผลงานการวิจัย การตีพิมพ์ เช่น ทวนการวิจัย รางวัล ฯลฯ

องค์ประกอบที่ 5 การบริการวิชาการแก่สังคม แนวทางในการพัฒนาสำรวจความต้องการของชุมชนอย่างแท้จริงและการมีส่วนร่วมของชุมชน ในการจัดทำหลักสูตรพร้อมทั้งมีการติดตามและมีการปรับปรุงและนำไปวางแผนต่อไป องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม แนวทางในการพัฒนา จัดทำแผนความร่วมมือสร้างเครือข่ายในการให้บริการวิชาการด้านศิลปวัฒนธรรมกับสังคมในระดับต่าง ๆ องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ แนวทางในการพัฒนาผลักดันตั้งแต่ต้นนโยบายและติดตามอย่างต่อเนื่องเกี่ยวกับการใช้นวัตกรรมและสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการ องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ แนวทางในการพัฒนาจัดทำหน่วยตรวจสอบภายในเพื่อติดตามผลการใช้เงินให้เป็นไปตามเป้าหมายมากขึ้น องค์ประกอบที่ 9 ระบบกลไกการประกันคุณภาพ แนวทางในการพัฒนาต้องดำเนินการอย่างจริงจังมีผู้บริหารคอยติดตามผลงานและแจ้งผลอันเป็นความจริงให้ทุกคนในคณะทราบ องค์ประกอบที่ 10 องค์ประกอบตามนโยบายของรัฐ “สถานศึกษา 3 ดี (3D)” แนวทางในการพัฒนาสนับสนุนการทำสถานศึกษา 3D ทุกด้าน

4.2 แนวทางการแก้ปัญหาการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา มี 10 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์และแผนการดำเนินการ แนวทางในการพัฒนาผู้บริหาร นำปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์และแผนการดำเนินการเป็นแนวทางในการจัดทำแผนโครงการ องค์ประกอบที่ 2 การเรียนการสอน แนวทางในการพัฒนากระจายภาระงานให้เหมาะสมกับบทบาท

หน้าที่ มีสัดส่วนในการนำมาสู่การประเมินการปฏิบัติงานที่ชัดเจน องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนา นักศึกษา แนวทางในการพัฒนาฐานข้อมูลโดยผู้มีความรู้และใส่ข้อมูลต่าง ๆ ของนักศึกษาไว้จุดเดียวกันและสามารถเรียกข้อมูลเพื่อการตัดสินใจได้ องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย แนวทางในการพัฒนาร่วมทำวิจัยกับหน่วยงานอื่นหรือเครือข่ายอุดมศึกษา องค์ประกอบที่ 5 การบริการวิชาการแก่สังคม แนวทางในการพัฒนาจัดทำแผนเพื่อเชื่อมโยงและบูรณาการให้บริการวิชาการแก่สังคมให้เข้ากับการเรียนการสอนและการวิจัย

องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม แนวทางในการพัฒนาหาแนวทางเพื่อจัดทำแผนความร่วมมือในการให้บริการวิชาการด้านศิลปวัฒนธรรมกับสังคมในระดับต่าง ๆ องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ แนวทางในการพัฒนาจัดทำมีกระบวนการประเมินศักยภาพและผลการปฏิบัติงานของผู้บริหารอย่างชัดเจนและเปิดกว้าง เช่น ประเมินทางเว็บไซต์ องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ แนวทางในการพัฒนาจัดทำแผนเพื่อวิเคราะห์ความต้องการใช้เครื่องมือภายในคณะเพื่อกำหนดนโยบายด้านการใช้ทรัพยากรร่วมกัน องค์ประกอบที่ 9 ระบบกลไกการประกันคุณภาพ แนวทางในการพัฒนาจัดเก็บข้อมูลการประกันคุณภาพอย่างเป็นระบบและส่งเสริมให้บุคลากรให้ความสำคัญและตระหนักว่าการประกันคุณภาพเป็นเรื่องของทุกคน องค์ประกอบที่ 10 องค์ประกอบตามนโยบายของรัฐ “สถานศึกษา 3 ดี (3D)” แนวทางในการพัฒนาส่งเสริมนโยบายของรัฐ “สถานศึกษา 3 ดี (3D)” โดยให้นักศึกษาและบุคลากรมีส่วนร่วมในทุกกิจกรรม

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาสภาพ ปัญหา และแนวทางพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษา ของคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช มีประเด็นของข้อค้นพบที่นำสู่ การอภิปรายผล จากข้อค้นพบของการวิจัยที่พบว่า

1. จากการวิจัย พบว่า สภาพการดำเนินงาน ประกันคุณภาพการศึกษาของคณะเทคโนโลยี อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ทั้ง 10 องค์กรประกอบ ได้แก่ องค์กรประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์และแผนการดำเนินการ องค์กรประกอบที่ 2 การเรียนการสอน องค์กรประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา องค์กรประกอบที่ 4 การวิจัย องค์กรประกอบที่ 5 การบริการวิชาการแก่ สังคม องค์กรประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลป วัฒนธรรม องค์กรประกอบที่ 7 การบริหารและจัดการ องค์กรประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ องค์กรประกอบที่ 9 ระบบกลไกการประกันคุณภาพ องค์กรประกอบที่ 10 องค์กรประกอบตามนโยบายของรัฐ “สถานศึกษา 3 ดี (3D)” รายด้านและรายชื่ออยู่ใน ระดับปานกลางเกือบทุกองค์กรประกอบ ทั้งนี้ อาจ เนื่องมาจากคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ได้มีการจัดตั้ง ขึ้นมาประมาณ 13 ปีแล้ว และได้มีการประเมิน ภายนอกจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมิน คุณภาพการศึกษา (สมศ.) บ้างแล้ว จึงทำให้คณะ เทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครศรีธรรมราช มีการพัฒนาและปรับปรุงระบบ การประกันคุณภาพการศึกษาในระดับปานกลาง ดังที่กรมวิชาการ (2542, 2) กล่าวว่า การประกัน คุณภาพการศึกษาเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนา คุณภาพการศึกษา เพราะเป็นระบบที่สร้างความ มั่นใจว่า สถานศึกษาสามารถจัดการศึกษาได้คุณภาพ มาตรฐาน ผู้สำเร็จการศึกษามีความรู้ความสามารถ มี

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามที่หลักสูตรกำหนด และสังคมต้องการ

สอดคล้องกับสุวิมล ราชชนนบริบาล (2541) ที่พบว่า สถาบันอุดมศึกษาทุกแห่งได้มีการเผยแพร่ หลักและนโยบายเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษา ภายในสถาบัน เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจและเห็น ความสำคัญต่อการประกันคุณภาพการศึกษา ส่วน ใหญ่มีการดำเนินงานสอดคล้องกับนโยบายของ ทบวงมหาวิทยาลัย มีรูปแบบการประกันคุณภาพ การศึกษา 3 รูปแบบ คือ รูปแบบที่ 1 องค์กรประกอบ ระบบกำกับ ระบบสนับสนุนและตรวจสอบ รูปแบบที่ 2 มีการเน้นการพัฒนาบุคลากรภายใน สถาบัน เพื่อเตรียมพร้อมเป็นสิ่งสำคัญ รูปแบบที่ 3 กำหนดกรอบแนวคิดเป็นขั้นตอน แบ่งออกเป็น 5 ระยะ คือ 1) สร้างความรู้ความเข้าใจแก่บุคลากร 2) จัดตั้งสภาวิชาการเป็นองค์กรหลักที่ดูแลการ ประกันคุณภาพการศึกษา 3) แต่งตั้งคณะกรรมการ อำนวยการ เพื่อทำหน้าที่ประสานงานและจัดทำ ข้อเสนอหลักเกณฑ์ให้คณะวิชาถือเป็นแนวปฏิบัติ 4) ปรับปรุงระบบ 5) การดำเนินการประกันคุณภาพ การศึกษาทั้งระบบ ด้านความคิดเห็นของผู้บริหาร และอาจารย์ต่อวิธีดำเนินการควบคุมคุณภาพใน หน่วยงาน พบว่า ผู้บริหารให้ความสำคัญต่อวิธีการ ดำเนินงานด้านหลักสูตรมากที่สุด ปัญหาและ อุปสรรคพบว่า บุคลากรส่วนใหญ่ขาดความรู้ ความสามารถเกี่ยวกับการปฏิบัติและมีความเข้าใจว่า การประกันคุณภาพเป็นการตรวจสอบหรือการจับผิด การทำงานของบุคลากรและผู้บริหาร

2. จากการวิจัย พบว่า ปัญหาการดำเนินงาน ประกันคุณภาพการศึกษาของคณะเทคโนโลยี อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ทั้ง 10 องค์กรประกอบ ได้แก่ องค์กรประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์และแผนการดำเนินการ องค์กรประกอบที่ 2 การเรียนการสอน องค์กรประกอบ

ที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย องค์ประกอบที่ 5 การบริการวิชาการแก่สังคม องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและจัดการ องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ องค์ประกอบที่ 9 ระบบกลไกการประกันคุณภาพ องค์ประกอบที่ 10 องค์ประกอบตามนโยบายของรัฐ “สถานศึกษา 3 ดี (3D)” โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลางเกือบทุกองค์ประกอบ ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากปัจจัยเหล่านี้เป็นสิ่งสำคัญต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ซึ่งสามารถส่งผลให้การดำเนินงานประสบผลสำเร็จหรือล้มเหลวได้ทุกปัจจัย สอดคล้องกับงานวิจัยของสุวิมล ว่องวานิช (2543) ที่พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการประเมินภายใน ได้แก่ ผู้บริหาร ความรู้ความเข้าใจของบุคลากร เกี่ยวกับการประเมินคุณภาพ ทัศนคติที่มีต่อผู้ประเมิน แรงจูงใจในการประเมิน การสนับสนุนส่งเสริมการดำเนินงานประเมินคุณภาพของสถานศึกษา ระบบการประเมินผลภายในที่สถานศึกษากำหนด

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์และแผนการดำเนินการ ควรจะมีการประชาสัมพันธ์ ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์และแผนการดำเนินการ ให้ทราบทั่วทั้งคณะ ผ่านทางเว็บไซต์ ป้ายประกาศ และสื่อสัญลักษณ์อื่นๆ ของคณะ

1.2 องค์ประกอบที่ 2 การเรียนการสอน สนับสนุนการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็น

สำคัญ และเข้มงวดในเรื่องคุณภาพการประเมินและวัดผล รวมทั้งจรรยาบรรณวิชาชีพ

1.3 องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา มีการสำรวจปัญหาและความต้องการของนักศึกษาประกอบกับการจัดทำแผนโครงการเพื่อพัฒนานักศึกษาทุกปี

1.4 องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย สร้างแรงจูงใจในการทำวิจัย การนำเสนอผลงานการวิจัย การตีพิมพ์ เช่น ทุนการวิจัย รางวัล ฯลฯ

1.5 องค์ประกอบที่ 5 การบริการวิชาการแก่สังคม สำรวจความต้องการของชุมชนอย่างแท้จริง และการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดทำหลักสูตร พร้อมทั้งมีการติดตามและมีการปรับปรุง และนำไปวางแผนต่อไป

1.6 องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม จัดทำแผนความร่วมมือสร้างเครือข่ายในการให้บริการวิชาการด้านศิลปวัฒนธรรมกับสังคมในระดับต่าง ๆ

1.7 องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและจัดการ ผลักดันตั้งแต่ต้นนโยบายและติดตามอย่างต่อเนื่องเกี่ยวกับการใช้นวัตกรรมและสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการ

1.8 องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ มีคณะกรรมการบริหารความเสี่ยงทำหน้าที่จัดการบริหารและประเมินความเสี่ยงอย่างเป็นระบบ

1.9 องค์ประกอบที่ 9 ระบบกลไกการประกันคุณภาพ ทุกคนในคณะต้องมีความรู้ด้านการประกันคุณภาพโดยรับตัวชี้วัดมาดำเนินการและมีการติดตาม PDCA อย่างต่อเนื่อง

1.10 องค์ประกอบที่ 10 องค์ประกอบตามนโยบายของรัฐ “สถานศึกษา 3 ดี (3D)” ส่งเสริมนโยบายของรัฐ “สถานศึกษา 3 ดี (3D)” โดยให้นักศึกษาและบุคลากรมีส่วนร่วมในทุกกิจกรรม

2. ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาปัญหาการมีส่วนร่วมของบุคลากรและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา

2.2 ควรศึกษา สภาพ ปัญหาการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ให้ลุ่มลึกกว่านี้

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์ ต้องขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงในความอนุเคราะห์ของ ดร.ชนาภรณ์ เมืองมุงคุณ ประธานอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฤดี นิยมรัตน์ อาจารย์ที่ปรึกษา และ ดร.รอยพิมพ์ใจ เพชรกุล ที่คอยดูแลเอาใจใส่ ให้คำปรึกษาและแนะนำในการแก้ไขข้อบกพร่องทุกขั้นตอนเป็นอย่างดี ผู้วิจัยจึงขอขอบพระคุณ ไว้ ณ ที่นี้เป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณอาจารย์และคณะกรรมการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช และผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ได้แก่ รศ.เทือน ทองแก้ว อาจารย์จิราพร วัฒนศรีสิน ผศ.ดร.ไพศาล นิมสุวรรณ อาจารย์เบญจพร ชนะกุล และอาจารย์อรจิตร ไชยลิขิต ทุกท่านที่กรุณาให้ข้อมูลเพื่อประโยชน์ในการวิเคราะห์ข้อมูล และการนำไปใช้ในการวิจัยอย่างถูกต้อง จนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้

เอกสารอ้างอิง

กรมวิชาการ. (2542). การวางแผนพัฒนาคุณภาพโรงเรียน. กรุงเทพฯ: ครูสภาลาดพร้าว.

กรมสามัญศึกษา (2541). ระบบประกันคุณภาพการศึกษาและมาตรฐานและตัวชี้วัดมาตรฐาน คุณภาพการศึกษาในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เล่ม 1 เอกสารชุดการประกันคุณภาพการศึกษา กรมสามัญศึกษา. กรุงเทพฯ: ครูสภาลาดพร้าว.

กระทรวงศึกษาธิการ (2542). โครงการประกันคุณภาพการศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักงานทดสอบทางการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.

วิจิตร ศรีสอาน. (2539). การรับรองมาตรฐานและวิทยฐานะสถาบันอุดมศึกษา. (เอกสารประกอบคำบรรยายวิชาการรับรองมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ชนะ กสิกาส์. (2545). การประเมินคุณภาพภายนอก โครงการประชุมสัมมนาเชิงปฏิบัติการสรุปผลโครงการ การนิเทศการปฏิรูปการศึกษา เพื่อทบทวนมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา สังกัดกรมพลศึกษาเตรียมความพร้อมรับการประเมินการประกันคุณภาพภายนอก. ระหว่างวันที่ 2 – 4 กันยายน 2545 ณ โรงแรมโซลทวินทาวเวอร์, กรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ : กรมพลศึกษา.

ณรงค์ วิชัยรัตน์. (2548). งานวิจัยเรื่องปัญหาและความต้องการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาของวิทยาลัยพลศึกษา. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.

ทรงศรี คู่่นทอง. (2542, มกราคม-เมษายน). การ
ประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียน
มัธยมศึกษา, วารสารการวัดผลการศึกษา.
20(60), 1 – 13.

ธงชัย ปิ่นทอง. (2548). งานวิจัยเรื่องการศึกษาสภาพ
และการประเมินภายในเพื่อการประกัน
คุณภาพการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา
สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดอุตรดิตถ์.
อุตรดิตถ์: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.

บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น
(พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

ประจักษ์ สาทสิทธิ์. (2549). การวิจัยเพื่อการ
บริหารงานอุตสาหกรรม. นครศรีธรรมราช
: คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช.

ไพศาล ไกรสิทธิ์. (2541). การศึกษาเพื่อการพัฒนา
ทรัพยากรมนุษย์. ราชบุรี: คณะครุศาสตร์
สถาบันราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.

ภาณุวัฒน์ ภัคดีวงศ์. (2542, เมษายน). แนวคิดในการ
ดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของ
สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด.
วารสารวิชาการ. 2(4), 43 – 41.

รุ่ง แก้วแดง. (2545). การประกันคุณภาพการศึกษา
ทุกคนทำได้ไม่ยาก (พิมพ์ครั้งที่ 6).
กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์วัฒนาพานิชย์.

วารินทร์ สิ้นสูงสุด และวันทิพย์ สิ้นสูงสุด. (2542).
ชุดฝึกอบรม ISO 9001 ระบบบริหาร
คุณภาพการศึกษารุงเทพมหานคร.
กรุงเทพฯ: สยามมิตรการพิมพ์.

วาสนา ประवालพฤษย์. (2541, พฤษภาคม-
สิงหาคม). การประกันคุณภาพการศึกษา
ระดับอุดมศึกษาระบบควบคุมภายใน.
วารสารการวัดผลการศึกษา, 2 (58), 1 – 7.

วิรัช นิลอ่างทอง. (2544). งานวิจัยเรื่องปัจจัยที่
สนับสนุนการประกันคุณภาพการศึกษา
ของสถาบันราชภัฏเชียงราย. เชียงใหม่:
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

วิศิษฐ์ ปิยะมาดา. (2541). การประเมินการพัฒนา
คุณภาพงานฝ่ายบริหาร วิทยาลัยพลศึกษา
จังหวัดสมุทรสงคราม ปีการศึกษา 2541.
สมุทรสงคราม: วิทยาลัยพลศึกษา.

วิสุทธ์ ปานะกุล. (2550). งานวิจัยเรื่องสภาพปัญหา
และแนวทางพัฒนาการประกันคุณภาพ
การศึกษาของสถาบันพลศึกษา. ชลบุรี:
มหาวิทยาลัยบูรพา.

สงกรานต์ เดชปัญญา. (2543). งานวิจัยเรื่องการรับรู้
การประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาของ
ครูและผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงาน
การประถมศึกษาอำเภอสันทราย จังหวัด
เชียงใหม่. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สมคิด พรหมจ้อย และสุพัตร์ พิบูลย์. (2544). การ
ประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา.
นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช.

สุนทร พูนพิพัฒน์. (2540). ระบบการบริหารคุณภาพ.
กรุงเทพฯ: เนติกุลการพิมพ์.

สุนันท์นีนี อ่อนแพง. (2544). งานวิจัยเรื่องการศึกษา
ความเป็นไปได้ในการนำนโยบายการ
ประกันคุณภาพการศึกษาไปปฏิบัติ :
กรณีศึกษาอำเภอเมือง จังหวัดอุตรดิตถ์.
อุตรดิตถ์: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.

สุวิมล ว่องวานิช. (2543). การวิจัยและพัฒนาระบบ
การประเมินภายใน. กรุงเทพฯ: บางกอก
บลิ๊อค.

หน่วยประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏ
นครศรีธรรมราช. (2553). คู่มือการประกัน
คุณภาพการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ

นครศรีธรรมราช. นครศรีธรรมราช: อักษร
การพิมพ์.

อาภรณ์ บางเจริญพรพงศ์. (2541). **การวัดผลและ
ประเมินผลการศึกษา**. กรุงเทพฯ: สถาบัน
เทคโนโลยีราชมงคล.

อำรุง จันทวานิช. (2542, กุมภาพันธ์ - มีนาคม).
แนวคิดในการประกันคุณภาพเพื่อการ
พัฒนาคุณภาพการศึกษาของ
กระทรวงศึกษาธิการ. **ข้าราชการครู** 19 (3),
5-9.

อุทุมพร จามรมาน. (2540). **การรับรองมาตรฐาน
คุณภาพโรงเรียนเอกชน: แนวทางการ
พัฒนาเพื่อเสริมบทบาทการแบ่งเบาภาระ
ของรัฐ**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา.

Beat, J.W. (1981). **Research in Education**. New
Jersey: Prentice – Hall.

Harris, B. M. (1986). **Development teacher
evaluation**. Newton, Massachusetts: Allyn
and Bacon.

Lenn, M.P. (1994). International linkages and
quality assuring a shifting paradigm in
**alma craft (ed) international
development in assuring quality in
higher education**. (pp. 127 - 133) London:
The Farmer.

Tenneyson, L.A. (1996). **Quality and quality
review audit annual: Handbook for
institutions and members of audit
panels**. Wellington, Newzealand:
University of Newzealand Press.